

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 34

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
26 August 1939

Cuvântul baptiștilor către lume

(Urmare)

Tr. de Truța Petru

După părerea noastră, concepția distinct baptistă a adevărului, în conflict cu ideile greșite și contribuția baptistă în lume, se centralizează în 3 puncte: primul, Fiul lui Dumnezeu; al doilea Cuvântul lui Dumnezeu; și al treilea, Biserica lui Dumnezeu. Pentru ca să le prezentăm cât mai pe scurt, noi susținem părerea, încă unică, a suveranității Bisericii. În aceste sublimе adevăruri esențiale, noi arătăm mesajul nostru către lume.

I.

Suveranitatea lui Hristos

Se poate spune că Biserica pretutindeni pe pământ recunoaște că Isus este „și Domn și Hristos”. Chiar așa fiind, este mai ușor cu mintea să primești fraza decât să însușești cu sufletul faptul; prin urmare poate să fie încadrată într'un credeu fără să fie trăită de un creștin. Dar noi susținem că dacă Hristos este Domn, El trebuie să fie Domn peste toate.

Răspundere față de El

Suveranitatea lui Hristos cuprinde răspunderea noastră față de El. El este Suveranul și către El, fiecare din noi și cu toții, suntem răspunzători direct. Intre noi și El nu este nevoie de niciun fel de mijlocitori, fie că este vorba de părinți la botezul copiilor, sau de preoți care învățesc cădelnițele, sau de idoli acoperiți cu aur. Preoția individului vine odată cu recunoașterea divinității lui Isus și cu ajungerea la sfințenie în viața creștină. Puterea sufletului de a merge în direct contact cu Dumnezeu este fundamentală; fără ea, nu poate să fie consacrare a vieții. Noi suntem răspunzători direcți către Suveranul nostru.

Unire cu El

Dar numai răspunderea nu e

deajuns. Trebuie să existe și unire cu El. Încă odată, să fie clar, că nimic nu poate să mijlocească între suflet și Salvatorul sufletului. Nu există unire cu poporul lui Dumnezeu prin ereditate, la naștere, sau prin aplicația „apei sfinte” în pruncie, sau numai prin unire cu Biserica, din bună cuviință, sau pentru interes, sau prin cooperarea formală în închinăciunea externă și lucrul Bisericii. De fapt, nu este de importanță principală unirea cu Biserica; ci este mai importantă unirea cu Hristos, atunci, în al doilea rând, în mod logic și în mod cronologic vine unirea cu Biserica. Unirea cu Hristos aduce la Biserică, nu unirea cu Biserica duce la Hristos, după cum ne mărturisesc cele mai nefericite pagini ale istoriei bisericești. Astfel pentru ca să folosim fraza baptistă, atât de mult obișnuită, dar totuși întotdeauna adevărată, nașterea din nou aduce pe cel pocăit ca membru în biserică. Din ce în ce mai mulți primesc punctul nostru de vedere, aici, și va fi o zi fericită când credința noastră va fi primită, și așa va fi pretutindeni în lumea creștină.

Egalitate înaintea Lui

Unirea cu Domnul nostru Suveran, reiese din egalitate, înaintea Lui. Credincioșii nu sunt clasificați de Hristos în clasă mai înaltă și clasă mai joasă, în stăpâni și robi. Regele nostru este împotriva castei. Noi cu toții suntem pe o treaptă înaintea lui Hristos, făcuți așa prin harul Său și ținuți așa prin voința Sa. Niciunul nu este primit înaintea altuia, de El; niciunul nu are avantaje deosebite sau privilegii speciale înaintea Lui. El nu recunoaște nici o castă a prelaților, și nu există ordine sau ranguri în biserică înțemeiată de El. Cei doi oficanți

sunt numiți fiecare servi, iar serviciul este lucrul lor.

Astfel, servul în lucrurile spirituale este numit episcop, adică unul care supraveghează, nu domnește, este numit și presbiter sau bătrân, adică unul care călăuzește, nu unul care stăpânește, și este numit păstor, adică unul care pastorește și nu unul care robește. Iar servul în lucrurile materiale este descris și arătat ca diacon, adică unul care servește pe alții. Astfel, cu încredere, noi proclamăm egalitatea credincioșilor înaintea Regelui nostru.

Ascultare de El

Desigur ascultarea de El este principală. Și această ascultare nu se cere să fie dovedită numai în vreo câteva lucruri, pe care noi putem să le socotim scrise cu litere mari, ci se cere să fie dovedită într'o mulțime mare de cazuri, care de către mulți au fost date uitării sau așezate pe un plan fără de importanță. Să nu uităm că noi trebuie să fim conduși nu de ceea ce gândim noi, ci de ceea ce spune El, și că este datoria noastră să-L ascultăm în toate, oriunde, și totdeauna. Noi nu avem dreptul să lăsăm afară din gândirea sau învățătura noastră „nici chiar cea mai mică din poruncile Sale”; nu avem niciun drept să le schimbăm și să adăgăm măcar o iotă sau să ștergem o cifră, nu avem dreptul să micșorăm înțelesul unei porunci, nici cât lățimea unui fir de păr sau să întindem înțelesul altei porunci cât lățimea unui ac. Da, în toate lucrările, oricât de mici și fără de importanță ne par ele nouă, noi trebuie să ascultăm; fiindcă „ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea Cuvântului Său face mai mult decât grăsimia berbecilor.

(Continuare în pag. 6 a.)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 34 Sâmbătă 26 Aug. 1939

Apare în fiecare săptămână

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Canter N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

E mai bine când abonezi Farul pe anul întreg. Totuși sunt mulți cititori de-ai noștri care au abonat foaia pe 3 sferturi de an, adică până la 1 Oct. Rugăm pe acești iubiti abonați să nu uite să-și reînnoiască abonamentul căci se apropie din nou iarna care e vara sufletului și când are fiecare agricultorul mai mult timp pentru ceit. Căci Farul duce hrană spirituală și știri de pretutindeni din lumea frățietății. El duce tuturor Evanghelia păcii lui Hristos. Pentru ce să nu ajungă în fiecare familie baptistă? Și pentru ce să nu ajungă și în familiile necredincioase sau în mâna prietenilor noștri?

Luptați-vă să faceți cât mai multe abonamente și rugați-vă Domnul pentru progresul acestei lucrări sfinte.

La mare strămtoare nu-i greu să disprefăiești viața; numai acela e înimos, care îndură nenorocirea.

MARTIAL

...

Scopul victii nu este fericirea, ci perfecționarea.

M-me de Stăel

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

Francisc

K e c s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

A DU-ȚI AMINTE...

de M. Dumitrașcu

„Dar socotesc că este drept cât voua mai fi în cortul acesta, să vă fiți treji, aducându-vă aminte...” 2 Petru 1, 13.

Multe și felurite sunt amintirile omului în viață. Sunt unele de care își amintește cu plăcere iar de altele își amintește cu durere, tristețe, groază sau scârbă. În cuvântul Domnului găsim adesea îndemnul de a ne aduce aminte de binefacerea Lui, de dragostea dintâi, de Făcătorul nostru, etc.

Se spune despre un împărat, că, neavând copii și fiindcă dorea mult să aibă un copil, într-o zi, pe când se plimba cu împărăteasa, a văzut pe stradă o fetiță care le-a atras atenția prin îmbrăcămintea-i murdară și sdrențuroasă. Interesându-se de situația ei au aflat că este orfană și de tată și de mamă și, în înțelegere cu împărăteasa au luat-o la palat și au fotografiat-o așa murdară și rău îmbrăcată cum era, și apoi au poruncit să fie spălată și îmbrăcată frumos și curat. Fiindcă înfățișarea fetiței era frumoasă, s'au hotărât s'o înfțieze și astfel fetița a rămas la palat ca fiică de împărat. A crescut în belșugul și luxul palatului împărătesc, sub îngrijirea și atenția deosebită a împăratului și a împărătesei, căci își legaseră de această fetiță, devenită copila lor, toate speranțele bune. Dar, când s'a făcut mare și când trebuia să aducă, drept recunoștință, bucurie și onoare binefăcătorilor ei, dimpotrivă, prin purtarea ei, le-a dus rușine și durere. La muștrările lor le întorcea spatetele, iar sfaturile și îndemmurile bune erau neluate în seamă. Mare durere a fost pentru împărat și împărăteasă purtarea acestei fete, dar ca să pună capăt durerii și rușinii ce le aducea, s'au hotărât s'o desmostenească. Înainte însă, de a duce la îndeplinire această hotărâre gravă, au mai încercat pentru ultima dată să convingă pe fată să se lase de purtarea ei rea și să-și dea silința să corespundă așteptărilor lor. Au dus-o într-un salon unde, din timp au așezat tabloul cu fotografia fetei, când a fost adusă prima dată în palat, așa murdară și rău îmbrăcată, cum era și i-au spus: „Vezi acest tablou? Este chipul tău când ai intrat de prima dată în palat. Noi te-am iubit și te iubim, te-am făcut fiica noastră, te-am înfășurat zilnic în dragostea noastră și te-am crescut în tot belșugul casei noastre. Toate ale noastre și tronul, prin înfiere au devenit ale tale; tu vei moșteni toate, dar toată bunătatea și dragostea noastră arătată față de tine, acum când te-ai făcut mare, în loc să fie răsplătită de dragostea și recunoștința ta, prin purtarea ta ne-ai răsplătit-o aducând multă durere și rușine.

Gândește-te acum ce ai de făcut, căci suuapa aceasta nu mai poate continua. În tot acest timp fata a privit chipul ei murdar și rău imorăcat, și-a adus aminte de trecutul de mizerie și suterințe și de fapta bună a împăratului și a împărătesei și mai ales de dragostea lor părintească care i-au arătat-o totdeauna, și conștiința ei a început s'o mustre pentru purtarea ei nerecunoșcătoare față de binevoitorii ei. A izbucnit în plâns, cerând iertare împăratului și împărătesei și le-a promis ca va fi supusă și recunoșcătoare pentru dragostea ce i-au arătat-o. În fața acestei căuți sincere, împăratul și împărăteasa, cu lacrimi în ochi, au iertat-o și au îmbrățișat-o și din acea clipă fata a avut o purtare frumoasă fiind ascultătoare și supusă.

Și noi, întocmai ca această fată, am fost găsiți de Domnul Isus într-o situație rea. Murdari de mulțimea păcatelor și fărâdelegilor noastre și îmbrăcați în zdrențele păcatului. I s'a făcut milă de noi și ne-a luat pe umerii Lui, ne-a adus în casa Tatălui ceresc, cu sângele Lui sfânt și nevinovat ne-a spălat de murdăria păcatului, ne-a desbrăcat de sdrențele noastre și ne-a îmbrăcat în haina albă a dreptății Sale câștigată pe Golgota. Am fost înfiați de Tatăl ceresc și făcuți moștenitori ai împărăției Sale. Suntem noi recunoșcători pentru această mare și neîntrecută binefacere? Dovedește viața și purtarea noastră recunoștință, ascultare și supunere Tatălui ceresc, sau îi aducem durere și rușine? Sunt unii care au uitat cine au fost înainte de a fi mântuiți și înfiați de Tatăl ceresc și „se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos”. Ce dureros! Ar face bine acei ce sunt în această stare să-și aducă aminte de trecutul lor trist și păcătos, să-și amintească de fotografia trecutului lor întunecat, de mizeria păcatului, și să isbucnească în lacrimi de pocăință în fața Tatălui ceresc, care așteaptă aceasta și de care s'ar bucura nespuse de mult.

„Adu-ți aminte dar, cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te!” Apoc. 3, 3.

Sunt unii care au uitat de învățătura curată a adevărului pe care l-au primit, și-au aplecat urechea la alte învățături străine de adevărul pe care l-au primit și au devenit propovăduitorii unor învățături care strică și desbină bisericile Domnului. Acelora le sună cuvintele din versetul de mai sus și bine ar face dacă le-ar da atenția cuvenită. Dar cuvintele din acest verset biblic ne sună și nouă, pentru a ne ține treji, să nu părăsim adevărul pe care l-am primit, ci să ținem cu tărie la el, căci nu este alt adevăr și

(Continuare în pag. 6-a)

Vizita fraților din Anglia

(Urmare)

În ziua de 6 August, Duminică, s'a desfășurat cea mai frumoasă zi de sărbătoare din această călătorie. Sala Cercului Catolic din Oradea era plină de ascultători din oraș și din toată țara, mai ales din jud. Bihor. Din partea Uniunii Bisericilor Baptiste au fost: fr. I. Socaciu, I. Dan din Cluj, fr. și sora P. Truța din București, N. Covaci din Oradea, B. Bokor din Cluj, T. Vicaș din Băfâr, C. Pascu din Curtici și Marioara Pascu dela Farul din Arad. Iar din partea autorităților din Oradea a fost de față Dl. Meșter.

i-a arătat că și în împrejurările cele mai fără speranță, Dumnezeu este cu noi și ne dă biruință când ascultăm de Cuvântul Său.

După o cântare comună urmează predica fr. Jones, profesor, în ținutul Walles, din Apoc. 3:12. „Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului Meu”. El vorbește despre biserica din Filadelfia. Fratele își exprimă întristarea mare cu care a privit la

o biserică închisă,

sigilată, pe drum către Oradea. Dar acum vorbește despre o bise-

oaspe în parte și pentruca să cunoaștem cu toții pe iubiții noștri oaspeți, îi vom prezenta pe fiecare:

Sora Emilia Robinson a fost și în anul trecut cu grupul fraților tineri condus de dr. Dunning. Ea e din Dewsbury, membră într-o biserică ce are școala duminicală împărțită în clase pentru fiecare vârstă. Iar în Societatea Femeilor sunt până la 150 de femei, membre la întrunirile de peste săptămână.

Sora Dorothy Walden din Spalding, membră într-o biserică ve-

che de aproape 300 de ani. Păstorul precedent al acestei biserici care are 150 membri, a păstorit această biserică timp de 22 de ani iar cel de dinaintea lui timp de 63 de ani.

Sora Margareta Row, membră într-o biserică nouă, numai de 3 ani. E învățătoare între copii. Tatăl ei e plecat misionar în India.

Sora și fr. Jones din Walles de nord.

Fr. e profesor la o școală secundară și ambii sunt membri într-o biserică nouă care are 80 de membri. Serviciile se țin în limba populației din Walles, deosebită de limba engleză.

Fr. Alec. Masters e conducător al societății băieților și învățător în școala duminicală care se ține de două ori Duminică în biserică sa.

Sora Berta Stocks e conducătoare școlii duminicale a copiilor între 3—6 ani. Biserica ei are o vechime de 72 ani.

Sora Norah Walsh din Manchester, a fost și dansa în anul trecut în țara noastră. Ea e profesoară. Biserica ei e nouă și a fost zidită într'un cartier bogat al orașului și are 100 membri, și o organizație specială misionară pentru băieți și fete. (Continuare în pagina 8-a

Grupul fraților englezi care au vizitat țara noastră.

In față, lângă fr. SOCACIU, e REV. BRYAN, conducătorul grupului.

Programul

s'a deschis la orele 10, cu Imnul Regal român, cântat de către corul

Comunității române baptiste din Oradea și Imnul național englez, executat de corul fraților maghiari. După ce fr. P. Truța ceru ajutorul Domnului și conducerea Duhului Său sfânt în această, fr. Dan din Cluj, salută pe frații englezi în numele poporului român și a confesiunii baptiste din România, zicându-le un „Bun venit”.

Răspunde fr. predicator T. C. Bryan din Bristol, spunând că ei sunt foarte mulțumiți de primirea calduroasă ce li s'a făcut în România, pe unde au trecut. Ei aduc salutul fraților englezi, la frații și prietenii lor din România.

După ce s'a citit textul dela Faptele 8:26—40, fr. Bryan vorbește minunat despre famenul etiopian care a căutat mântuirea în zadar în Ierusalim. Dar a găsit-o în pustie, datorită ascultării de porunca Domnului a unui serv mic, Filip. Filip a simțit că e trimis în pustie de Domnul, totuși a întrebat mirat: „Ce să caut în pustie? Ce pot să găsesc într'un deșert fără vieață?” Dar Domnul

rică ce nu se poate închide, aceea a inimii. Biserica din Filadelfia avea trei piedeci în calea dezvoltării ei. 1) Imperiul roman cu guvernământul său puternic, 2) Religiile de atunci care căutau s'o distrugă și 3) Păgânismul imoral care săpa la temelia credinței curate. Puterea întunecului poate să fie tare, însă puterea lui Dumnezeu este mai tare. Cel ce va birui are

trei promisiuni

și anume: 1) Va ședea pe tron, 2) va fi îmbrăcat în haine albe și 3) va deveni stâlp în templul lui Dumnezeu. Căci caracteristicele unui stâlp în templu, sunt statornicia, tăria și veșnicia. Așa trebuie să fie fiecare credincios, în biserica sa, ca un stâlp veșnic.

Urmează prezentarea fiecărui

Inițierea Societății Misionare și trimiterea lui Carey în India

După organizarea societății, fondul misionar începea să crească din ce în ce mai mult. Însă o nouă problemă se ivi: Locul unde trebuia să înceapă misiunea și de unde să ia misionarii care să răspundă acestui lucru. Fuller, prietenul lui Carey îi zise: „India se aseamănă cu o mină de aur atât de adâncă, ca și centrul globului pământesc, și de aceea ne întrebăm, „Cine are curajul să se coboare în ea?” — „Aceasta doresc să fac eu”, răspunse Carey, „însă voi trebuie să țineți de funie, atunci când eu mă voi coborî acolo”. După mai multe greutăți și piedeci, micul grup misionar, dimpreună cu familiile lor, în ziua de 13 Iunie 1793, au pornit spre India, acolo unde îi împingea dragostea divină. În timpul călătoriei, care a ținut cinci luni, Carey a învățat limba bengală, și era plin de focul entuziasmului misionar.

Sosirea în India. Ajuns la Calcutta, Carey a încercat să ocupe vreun serviciu, însă fiindcă nu reuși, se mută într'un sat. Aici, din cauza marilor lipsuri și ale grelelor încercări, a suferit mult. Iată ce spune el: „Am fost singur într'o țară străină, fără mângăiere creștină, cu familie mare, și fără mijloace necesare pentru întreținere”. Cu toate acestea el a stat neclintit, fiindcă a știut în cine trebuie să nădăiduiască. „Toată mângăierea mea se bazează pe acel Unul, și eu cred că acel Unul îmi va răsplăti pentru toate”. În acest timp, Carey învăța limbile Indiei, cu dialectele lor. În ce privește studiul lor, Carey avu mare succes. Din Calcutta, Carey s'a mutat în localitatea Zoonderbunse, însă aici lucrul misionar n'a fost dezvoltat. De aici a plecat mai în spre centrul Indiei. Aici a deschis o școală și s'a apucat totodată să traducă Biblia. În August 1793, au fost traduse cărțile lui Moise, Evanghelia după Matei, Marcu, și Ev. Ioan, precum și tipărirea unui dicționar și a unei gramatici în limba bengală. Din cauza îmbolnăvirii sale de friguri, a petrecut în Tibet ca să se vindece. La întoarcerea sa în familie, a aflat despre moartea fiului său. Cu ocazia morții fiului său, patru mohamedani, care au dat ajutor la înmormântare, au fost înde-

părtați din casa lor, fiind lipsiți de orice serviciu. Li s'a interzis de către șeful lor de a sta la masă, sau a bea cu ceilalți mohamedani. Carey, într'o scrisoare adresată lui Andrew Fuller, în Anglia, face o propunere pe care o recomandă societății, cu rugămintea ca aceasta să-și concentreze toate puterile pentru a trimite mai mulți misionari în India. Ca urmare la cererea sa, prietenii din Anglia au trimis încă un misionar, pe Fountain, a cărui sosire în India i-a pricinuit o mare bucurie. Pe lângă multele încercări, Carey a avut fericirea să vadă o mulțime de oameni ascultând Cuvântul lui Dumnezeu. Mulțimea aceasta, compusă dela 200—600 de inși, era împestrată cu diferite națiuni: musulmani, brahmani, și alte clase hinduiste. Mulțumită stăruințelor lui Andrew Fuller și ale tovarășilor săi, au fost trimiși patru misionari și anume: Grand, Brunson, Marshman și Ward. Societatea Indiei de Est, s'a ridicat împotriva tuturor misionarilor veniți în India. Dumnezeu, într'un chip minunat a ajutat pe micul grup misionar să ajungă cu bine în India. Debarcând în teritoriul danez, au fost primiți bine de către guvernatorul ei, care era un om convertit. Acesta le-a asigurat sprijinul său. Carey a trebuit să treacă mai departe prin încercări grele, cu ocazia morții celor doi prieteni ai săi: Grand și Brunson. Nu mult după moartea acestora, trecu la cele veșnice și Fountain. Toată povara lucrului apăsă pe umerii a trei oameni: Carey, Ward și Marshman.

Trei evenimente importante

În timpul șederii misionarilor în Zirampure, au avut loc următoarele evenimente destul de importante.

1. Botezul primului convertit la Creștinism. Acesta a fost un indian cu numele Crisnu Pali, de meserie tâmplar. Auzind vestea bună a Evangheliei, își recunosc starea păcătoasă și se predă Domnului Isus, dimpreună cu familia sa. Actul botezului a fost îndeplinit de către Carey, în fata unei mari mulțimi, compusă din europeni, indieni și chiar guvernatorul coloniei fu de față. Carey a explicat în limba bengală în-

semnătatea botezului și anume că apa nu e sfântă, ci prin botezul cu apă, candidatul mărturisește dorința deslipirii sale de păgânism; pocăința de păcatele sale și unirea sa cu Hristos. În jur a domniit o mare liniște și atenție. Guvernatorul însuși n'a putut să-și rețină lacrimile; toată mulțimea a fost sub influența acestei mari bucurii.

2. Alt fapt important a fost: tipărirea Noului Testament în limba bengală. Au ieșit de sub tipar, 2000 exemplare din Noul Testament și 500 exemplare din Evanghelia după Matei.

3. Al treilea fapt important pentru Carey a fost atunci, când i s'a propus să ocupe locul de profesor de limba bengală la cea mai înaltă școală din cetatea William. Carey a primit această propunere cu mare smerenie. În anul 1809, a ieșit de sub tipar Biblia tradusă în limba bengală, sub îngrijirea lui Carey. Toată traducerea făcută de fr. Carey, în diferite limbi, ca de exemplu în limba bengală, indiană, și cea sanscrită, i-a cerut o mare băgare de seamă și multă cunoștință a limbii grecești și a celei ebraice.

Reforme

1. Înlăturarea obiceiurilor de a se aduce jertfe, adică aruncarea copiilor în râul Gange, la crocodili. Lui Carey i s'a incredințat din partea statului englez, să supravegheze vicața indienilor, în legătură cu obiceiurile lor. În urma raportului făcut de Carey, obiceiul acesta a fost interzis.

2. Îndepărtarea urâtului obiceiului ca văduva să fie înmormântată cu bărbatul ei mort. Multe alte obiceiuri au fost înlăturate, cu ajutorul statului englez și a influenței misionare, predicând Cuvântul lui Dumnezeu.

3. Afară de aceste reforme, să nu uităm că, Carey a înființat mai multe școli pentru băieți și fete, precum și un seminar pentru pregătirea predicatorilor.

Lucrul său

Timp de 41 ani, Carey s'a ostenit pentru ridicarea Indiei. A trecut prin mari greutăți, din cauza persecuțiilor din partea societăților comerciale, și totodată a suferit lipsuri, atât personale cât și

(Continuare în pag. 5-a)

Țara florilor și a primăverii, Florida

de D. Pascu

Pe unele automobile, alături de număr și numele statului, se află și titlul de „țara soarelui”. Și e adevărat, pentru că Florida este țara în care nu se știe ce e gheața, zăpada și viscolul zilelor de iarnă din Decembrie, ca la noi. Florida este țara unde te poți plimba tot timpul printre flori și poți să te scalzi mereu în cele o sută de lacuri ale ei.

Jacksonville

Acest oraș este capitala statului și are 140 mii locuitori. Populația ei este foarte împestrată. Majoritatea populației se spune că ar fi Negri, dar imediat ce faci câțiva pași pe străzile acestui oraș, vezi diferite rase de oameni, din toate continentele și statele.

Jacksonville are cea mai mare plajă din lume. Adică cel mai întins loc la malul mării, cu nisip, pentru cei care vin să se răcorească de nădușala orașului, în apele oceanului. Valurile vin aproape până sub casele de pe coastă, iar nisipul spălat de ocean s'a depus în așa fel pe coastă, încât servește de șosea pentru automobile și biciclete. Toată coasta e împestrată de lume, iar casele marilor bogătași împodobesc aceste locuri, pe care natura le-a înzestrat cu atâta frumusețe.

În oraș e o căldură de cuptor. Dar imediat ce ieși la malul mării, mișcarea ușoară a aerului de pe apă te răcorește plăcut. Orașul și drumurile mari sunt pline de palmieri, mici și uriași, care cresc cum cresc la noi spinii și pălămida, la orice margine de drum. Iar de pe stejarii înalți spânzură în jos „mușchii spanioli”, care au forma unor fuioare mari de cânepă. Pe marginea apelor și a drumurilor găsești felurite flori, proprii numai acestei țări. Mi s'a spus că iarna viața e foarte scumpă, datorită multimei mari de turiști care vin să-și petreacă timpul aici. Întreținea pentru o zi, la hotel, se ridică până la 21 mii lei, socotit dolarul în banii noștri.

Biserica baptistă

În acest oraș am văzut o mulțime de biserici baptiste. Biserici cu mii de membri și cu venituri de zeci de mii de dolari.

Biserica baptistă din America

nu se aseamănă cu biserica baptistă din România. Clădirea unde se adună poporul la rugăciune, afară de această sală mare și frumoasă, mai are o mulțime de săli și cămăruțe. Mai are o mulțime de alte clădiri, pentru diferite trebuințe ale bisericii.

Scoala duminicală este primul interes al bisericii. Pentru acest scop au săli și mobilier, dascăli și supraveghetori, pentru elevii din leagăn, până la oamenii cărunți.

Am fost invitat să vorbesc Luni dimineața la tineret. Am fost mirat că trebuie să vorbesc și Luni dimineața, căci am văzut pe tineri Duminică seara. Totuși s'au adunat, și cu copiii laolaltă erau la 350. Adică, în timpul vacanței, biserica se îngrijește ca toți copiii să fie instruiți în religie și păstorul și învățătorii bisericii au pentru ei diferite ocupații și învățături sănătoase. Bisericile sunt gata să sacrifice bani mulți pentru ca să dea o educație bună copiilor.

Tabere de vară

Pe când scriu aceste rânduri, mă aflu pe malul oceanului, într'un parc de stejari, de pe care spânzură mușchii spaniol, ca niște steaguri, până aproape de pământ. Avem cu noi vreo 20 de băieți, iar mâine când pleacă băieții, vor veni vreo 60 de fete. Taberele acestea sunt aranjate de organizația bisericească a statu-

lui. Fiecare băiat și fată va plăti câte 3—4 dolari pentru trei zile, și primește locuință, hrană, educație și distracție bună. Aceste organizații invită la tabere predicatori, cântăreți, misionari, care țin diferite cursuri, din cărți scrise de misionari din țări străine.

În tabăra în care sunt eu, se vorbește despre România, despre așezarea ei, și se studiază cărțile scrise despre lucrul baptist din România. Astfel, fraților din Vărfurile, Seleuș, București sau Basarabia, nici prin gând nu le trece că pe aici li se descrie viața și sunt arătați în fotografii cum ridică pietre și-și clădesc casele de rugăciune. Ei nici nu gândesc că acești copii se roagă pentru ei.

Americanii sunt foarte interesați de mersul lucrului Evanghelic din diferite țări; sunt interesați să cunoască viața popoarelor de pretutindeni și mi-a părut atât de bine când am auzit că pe aici se vorbește despre români, că se trag din Daci și Romani, că au cele mai frumoase costume naționale, că românii cântă frumos și că au un rege care conduce destinele țării, cu înțelepciune.

Când aud și văd aceste lucruri, mă rog lui Dumnezeu, ca Impărăția Lui să vie în inimile tuturor românilor și să fim un popor care-și iubește țara, Biblia, Biserica, dar mai presus de toate, pe Dumnezeu.

Inițierea Societății Misionare și trimiterea lui Carey în India

(Urmare din pag. 4-a)

în legătură cu misiunea sa. A luptat și a luptat mult pentru înființarea universității și a misiunii din India. Pe lângă toate acestea, el a luptat mult pentru eliberarea robilor. În tot timpul vieții sale a fost foarte activ; chiar atunci când nu mai putea umbra, se ocupa cu corectarea sfintei Scripturi în limba bengală. În ziua de 9 Iunie 1834, în al 74-lea an al vieții sale, Carey s'a dus la cele veșnice, la Mântuitorul său, în care își pusese toată încrederea, și căruia I-a slujit cu atâta supunere și ascultare. Corpul său a fost înmormântat în cimitirul destinat pentru misionari. Au lu-

at parte reprezentanții Mării Britanii și ai celor din Danemarca, precum și reprezentanții altor societăți misionare și ai bisericilor băștinașe. Pe piatra de pe mormântul său s'au gravat cuvintele: „William Carey, născut în 17 August 1761, decedat în 9 Iunie 1834.

Pe temelia misionară pusă de el s'au înființat toate societățile misionare, așa că, în legătură cu viața sa se pot repeta cuvintele Domnului Isus, spuse despre Maria: „Adevărat vă spun, că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, se va istorisi despre el și despre lucrul său”.

Din lumea largă

Chestiunea Danzigului nu s'a limpețit încă. Ba, acum Germania nu ar vrea să se mulțumească să capete numai orașul liber, ci și Coridorul polon și Silezia polonă, adică ar vrea să restabilească frontierele din 1914, față de Polonia. Presa germană atacă violent Polonia, acuzând-o că persecută pe germanii din Polonia și că sunt vreo 75 mii de germani, care s'au refugiat în Germania de pe teritoriul polonez. Mai spune apoi că numai politica engleză e de vină că situația de azi a Europei e așa critică, pentru că Anglia a încurajat Polonia la o atitudine dușmănoasă față de Germania.

Ministrul aviației Angliei a declarat următoarele la o întrunire: „Anglia e tare și-și va respecta angajamentele. Forță și continuă stare de veghe e lozinca noastră. Nu căutăm ceartă niciunui popor și cred că englezii și majoritatea popoarelor doresc pacea. Prețuim libertatea noastră și libertatea tuturor popoarelor, vom împlini angajamentele noastre și nu ne vom inclina în fața forțelor dușmane. Vorbesc ca unul care n'a pierdut speranța în pace, căci războiul nu este de neînlăturat”.

Numeroase familii poloneze se refugiază din Germania în Polonia, fiindcă autoritățile germane le fac multe greutăți. De pildă, silese pe părinții cu copii să-i trimită în taberele de educație, iar pe cei dela frontiere să se stabilească în interiorul Germaniei. Averile multora au fost sechestrate și date coloniștilor germani.

În Polonia s'a promulgat un decret de lege prin care ministrul agriculturii este autorizat să împartă țăranilor lipsiți de pământ, marile proprietăți boeresti.

DELA DEPOZIT

Aducem la cunoștința fraților, că la Depozit nu mai avem **Registre membrale**. Când se vor tipări registre noi, vom anunța în FARUL.

Dar mai avem din cărțile frumoase și educative: **Ana din Ava, Vieța de familie, Maria Slessor, Credința și misiunea baptilistă, Doctrinile biblice, Vieța lui Spurgeon, Vieța lui Livingstone** și altele. Comandați-le **contra ramburs** dela

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
Arad, str. Fabricii 20.

Foaia oficioasă a Vaticanului, reședința Papei, scrie despre situația încordată dintre Germania și Polonia, în chestiunea Danzigului și anume, face apel la cele două țări să cântărească așa cum trebuie urmările ce le-ar avea un războiu.

America e foarte interesată de situația din Europa. Ziarele spun că, dacă ar izbucni un eventual războiu, neutralitatea Statelor Unite ar fi trecută pe planul al doilea și, cu siguranță că americanii ar da deplină putere președintelui lor, să fie stăpân pe situație.

Cuvântul baptiștilor către lume

(Urmare din pag. 1-a)

Libertatea prin El

Mai mult chiar, suveranitatea lui Hristos garantează libertatea adevărată. Pe nici un alt drum și din niciun alt izvor rasa noastră nu poate fi într'adevăr făcută liberă. Aici este libertate pentru suflet, nu numai libertatea pe care o aduce mântuirea, ci chiar libertatea care aparține sufletului, eliberat de lanțurile propriei lui marginiri, din robia și piedecile eclesiastice din care este adus în tovărășia deplină și liberă a adevărului. Și există în libertatea aceasta a sufletului, o libertate religioasă și civilă, care nu se oprește numai la toleranță, ci se duce mult mai departe, asigurând pe fiecare om că el poate să se închine lui Dumnezeu după cum îi dictează propria sa conștiință, și inspirând această libertate în toată structura civilă, care înseamnă progres pentru orice lature și înaintare pentru lumea întreagă.

Libertatea sufletului, libertatea Bisericii, libertatea Statului, libertate prin El, care a zis: „Eu sunt adevărul”, și mai târziu a adăugat: „Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi”.

Astfel, cuvântul nostru baptist, către lume despre Domnul și Mântuitorul nostru este, că, El există în adevăr și în mod absolut. Suveran, chiar aici și acum, chiar până în ceie mai mici lucruri și locuri ale vieții noastre. Noi, prin urmare, susținem ca o părere cu totul deosebită răspunderea noastră față de El, fără niciun mijlocitor, unirea noastră cu El înainte de orice unire cu poporul Său, egalitatea noastră înaintea Lui fără ordine sau ranguri autorizate între noi; ascultarea noastră față de El, fără scoaterea sau schimbarea vrecința din poruncile Sale; și libertatea noastră prin El, garantând libertatea sufletească, civilă și religioasă.

A D U - Ţ I A M I N T E . . .

Urmare din pag. 2-a

nu este altă cale afară de aceea pe care am primit-o. Domnul Isus este Calea și Adevărul, pe El L-am primit și ai Lui voim să fim pentru totdeauna.

„Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăște-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi”. Apocalipsul 2, 4-5.

Când ai primit pe Domnul Isus ca Mântuitor și Domn al sufletului tău, ai văi o dragoste pentru El, pentru frați, și pentru lucrul Împărăției Sale, în așa fel că nicio jertfă nu era prea mare sau imposibilă de făcut. Dar acum?! O, ce trist! Numai căldicel ai rămas. Adică într-o stare cât se poate de rea. La început urcaseși pe scara sfinteniei o treaptă de seamă, dar cu timpul în loc să te urci și să-ți ațintești privirile tot mai sus, te-ai lăsat dat înapoi de atitudinea și slăbiciunile altora, ai căzut de pe treapta dragostei dintâi și Cuvântul Domnului spune: „Adu-ți aminte dar de unde ai

căzut; pocăște-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi”.

„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale”. — Elesiastul 12, 1.

Nu gândi că ești tânăr sau tânără și că mai ai timp să te gândești la Dumnezeu, la calea Lui și la mântuirea sufletului tău, căci nimeni nu poate garanta că vei putea ajunge timpul bătrâneții când să încerci să te gândești la Dumnezeu. Se poate ca, în floarea tinereții să părăsești această viață, cum se întâmplă adesea cu mulți tineri și tinere, și dacă te apucă acea clipă neîntors la Dumnezeu va fi vai de tine.

Da, să ne aducem aminte de jertfa Domnului Isus, de dragostea Lui pentru noi, să ne aducem aminte de învățăturile Lui minunate să le păstrăm cu cea mai mare grijă, ca pe cele mai scumpe mărgăritare și să le trăim zi de zi. Să ne aducem aminte de dragostea noastră dintâi și s'o păstrăm pentru Domnul, așa mare, fierbinte și curată, ca la început.

SEMINARUL TEOLÓGIC BAPTIST

Anul școlar 1939-1940

Publicăm din nou acest articol pentru frații care cer informațiuni cu privire la începutul anului școlar și condițiile de primire în Seminar. Acd.

OPORTUNITATEA. Vieața este una din cele mai mari oportunități. Aceea ce noi vom fi, depinde de ceea ce înțelegem să facem. Ce vom fi noi peste 5 ani, peste zece ani, peste cincizeci de ani? Întrebarea aceasta ar trebui să stimuleze cele mai mari dorințe pe care le putem nutri în vieața. Noi ne formăm în direcțiunea dorințelor și idealurilor noastre. Noi vom fi ceea ce ne pregătim să fim. Pentru copiii lui Dumnezeu, prilejurile cresc și se înmulțesc cu mult mai mult. Acei care sunt născuți din Hristos, sunt născuți pentru o vieața mai înaltă, pentru oportunități și răspunderi mai mari. Misiunea noastră se lărgeste. Lucrarea noastră și viziunea noastră trebuie să fie lucrarea și viziunea lui Hristos. De aceea, avem nevoie de pregătire mai mare, de pregătire mai multă, de tot mai multă pregătire. Avem nevoie de o înțelegere mai adâncă a Scripturilor, avem nevoie de o cunoaștere reală a planului de mântuire al lui Dumnezeu, avem nevoie de viziuni mai mari de lucru pentru Dumnezeu, de un timp special de ucenicie la picioarele lui Hristos. Seminarul Teologic Baptist din București e ca și o frumoasă oportunitate pentru toți cei care doresc să devină mai buni lucrători pentru Împărăția lui Dumnezeu.

SCOPUL. Seminarul Teologic Baptist are țeluri bine definite. La Seminar nu pot veni decât acei care simțesc o chemare dovedită pentru a fi predicatori ai Evangheliei lui Hristos. Pentru acest motiv li se cere acelor care doresc să urmeze Seminarul, înainte de toate, o pocăință adevărată, o naștere din nou reală și apoi, chemarea specială dela Dumnezeu pentru misiunea de vistiernici ai bunurilor duhovnicești. În dorința aceasta și scopul acesta pe care îl urmărește Seminarul, el cere să fie ajutat. De aceea, orice biserică își ia o mare răspundere atunci când recomandă pe cineva. Seminarul primește numai pe acei pe care îi recomandă bisericile. Deci, Seminarul are ceea ce trimite bisericile. Poporul lui Israel n'a închinat Domnului nimic din tot ceea ce avea cusur. Ei consacrau Domnului ceea ce aveau mai frumos,

ceea ce aveau mai bun. Cu cât mai mult ar trebui ca bisericile lui Hristos să închine pentru slujba lui Dumnezeu, ceea ce au mai bun?! Atunci va fi cu mult mai ușor a atinge ținta dorită și avem încredințarea că Dumnezeu va revărsa multe și mari binecuvântări peste țara noastră. Scopul pe care îl are Seminarul, este, ca să slujească în cauza Evangheliei lui Hristos, în țara noastră, prin aceea că pregătește mai buni predicatori și mai buni lucrători și misionari în bisericile noastre.

CONDIȚIILE de admitere în Seminar sunt: 1. Oricare student trebuie să fie un membru, în bună regulă, a unei biserici baptiste. 2. Trebuie să fie sănătos. 3. Să fie absolvent cel puțin a 4 clase primare. 4. Să nu fie mai tânăr de 15 ani.

ACTE NECESARE: 1. O cerere personală, însoțită de autobiografia vieții. În mod deosebit, în această autobiografie să se arate: a) Convertirea la Domnul. b) Lucrul special făcut în biserică. (Lucru în Școala Duminecală, între tineret, etc.) și c) Chemarea specială de a fi predicator. 2. O recomandatie din partea bisericii locale, din care să se vadă clar, ce anume a lucrat în biserică și felul de vieața al celui recomandat. Va fi foarte bine, dacă această recomandatie va fi întărită

și de către Comunitate sau din partea Cercului. 3. Un certificat școlar. 4. Un certificat medical. 5. Două fotografii.

Nimeni nu poate fi primit în Seminar, înainte de a trimite aceste acte. După ce aceste acte vor fi cercetate, fiecare candidat va fi anunțat la timp, pentru a se putea pregăti și a fi gata a începe anul școlar. Despre tot ceea ce va trebui să aducă fiecare cu el, se va comunica fiecăruia în parte.

Aducem la cunoștința fraților că s'a făcut o modificare cu privire la începerea anului școlar.

Seminarul va începe în anul acesta cu ajutorul Domnului la 8 Octombrie. Toți studenții vor trebui să sosească în 7 Oct. pentru ca în 8 să se poată face deschiderea oficială.

Frații care doresc să trimită cereri sau ar vrea mai multe informațiuni, să scrie la adresa: P. TRUTA, str. Berzei 29, București 2.

Pentru Seminarul de Fete condițiunile sunt aceleași, la care se mai fac numai două modificări. 1. Vârsta cerută de admitere este 15 ani. 2. În ce privește pregătirea, se cer cel puțin 6 clase primare:

În anul acesta se va forma și clasa III-a. Pentru orice informație să se scrie la adresa: EARL TRUTA, str. Berzei 29, București 2.

Botez în centrul Munților Apuseni

Lângă muntele Găina și Biharia, în com. Avram Iancu, jud. Turda, în ziua de 23 Iulie, a. c., s'a ținut cel mai frumos botez din câte au fost până acum aici, cu 19 suflete.

La această lucrare Dumnezeu ne-a trimis o mulțime de frați, destul de departe, ca să ne ajute.

Fr. A. Zdrănc din Alba-Iulia, a condus ora de rugăcune și Cina Domnului. Fr. M. Flueraș din Sighișoara și P. Boșorogan din Alba-Iulia au condus serviciul de dimineață și la punerea mâinilor. Actul botezului, predica la apă și la Cina Domnului le-a ținut fr. I. Rusu din Lupeni. Punerea mâinilor și rugăcunea au săvârșit-o toți frații susamintiți, alături de fr. V. Furdul, predicatorul comunității de aici și fr. E. Marinca, Sora Iosana Seracu, seminaristă, a împodobit serviciile cu poeziile ce le-a declamat, alături de alți tineri, și a avut o înfrumiere cu surorile, unde le-a dat sfaturi cum să lucreze pentru Isus.

De peste muntele Găina — cale lungă și obositoare — au trecut la noi peste 50

persoane, între care a fost muzica fraților din Rădești și corul dela Pleșcuța.

Muzica și corul, toată ziua a slăvit pe Dumnezeu și a făcut bucurie poporului ce era adunat, prin cântările lor. Iar după terminarea serviciilor au vizitat casa marelui erou român, Avram Iancu, și au cântat Imnul Regal.

Mulți frați dintre cei veniți la noi au spus că „deși au văzut multe botezuri, n'au mai văzut altul așa de frumos, cu atâta popor — atât de atent și liniștit în ascultarea Evangheliei”.

Dumnezeu să răsplătească oboseala și munca fraților depusă pentru această lucrare și să dea ca cuvântul Său să aducă rod și în viitor.

Dumnezeu ne-a împlinit dorința după 16 ani de așteptare. În 1923 am încercat să facem ce am făcut acum aici, dar am fost împroșcați cu pietre. Atunci am adus muzica dela Aciuța aici și s'a adunat popor mult, dar nu ca acum. Acum ne-a dat Domnul libertate, predicatori și popor să-i asculte. Bucurați-vă cu noi!

E. MARINCA

Vizita fraților din Anglia

(Urmare din pag. 3-a)

Fr. Ben. Davis din Bristol. Biserica sa împlinește în anul viitor 300 de ani de existență. Azi are 700 membri. Primii membri au fost persecutați, iar unul dintre păstorii ei, de atunci a murit în închisoare.

Fr. L. Bennett din Londra membru în biserica lui dr. Dunning, care are 750 membri și a fost organizată în 1864.

Fr. Ronald Hewiett e din Manchester, membru și diacon într-o biserică nouă compusă aproape în întregime numai din tineri.

Fr. W. David membru într-o biserică din Penarth, care are 150 membri și există de 50 de ani. Cu toate că e tânăr, e diacon încă de la vârsta de 22 de ani, și a fost casier al bisericii și al Asociației tineretului din Cercul său. Acum e învățător în școala duminicală.

Sora Barbura Pearson din Spalding e învățătoarea clasei copiilor de la 6—8 ani. Păstorul bisericii unde e dânsa membră, a fost misionar în Jamaica, nu de parte de Australia.

Sora Margareta Bryan, fiica fr. păstor Bryan a adus salutul copiilor și al fetelor mici și dânsa fiind o fetiță tânără încă.

Fiecare musafir a adus salutul fraților din biserica lui și mulțumirile lui pentru primirea bună de care au avut parte în România.

Sora Norah Walsh spune că bunicul ei i-a spus la plecare: „Bunicul bunicului meu a cărat pietre la zidirea unui case de rugăciune. Dacă tu te duci în România, spune fraților de acolo, că bisericile de piatră se pot închide, însă bisericile vii, inimile lor nu se pot închide”.

Programul se încheie cu rugăciune de către fr. N. Covaci, predicatorul fraților din Oradea.

* * *

În tot cursul programului, corul fraților români și corul fraților maghiari, combinată cu orchestra, au cântat cântări de slavă Domnului.

După masă

La orele 5 după masă ne-am adunat din nou, deschizând înfrunirea cu rugăciune rostită de fr. M. Vicaș. Textul biblic s'a celt de la Marcu 10:17—27, de către fr. Dan, după care oaspeții englezi au cântat o cântare. A vorbit apoi fr. Bennet, despre tână-

rul bogat care a plecat întristat dela Isus pentru că n'a voit să facă sacrificiul care i se cerea. După dânsul a vorbit fr. Bryan, tradus în românește de către fr. Truța Petru, iar în ungurește de către fr. Bokor din Cluj, despre minunea pocăinței din ziua de Rusalii, minune care s'a împlinit numai când credincioșii 1) stăruiau în învățătura apostolilor, 2) în legătura frățească, 3) în frângerea pâinii și 4) în rugăciune. Aceste 4 puncte sunt semnul adevăratei biserici. Căci orice viață trebuie să crească, pentru că altfel moare. O biserică adevărată crede într-o Biblie deschisă. Între biserici trebuie să existe o pretenție adevărată, prietenia Duhului sfânt, care ne leagă. Pentru primii creștini, frângerea pâinii și adunarea laolaltă, era o oră de bucurie sinceră, căci ei știau că Domnul va fi în mijlocul lor.

Adevărata slobozenie

Fr. Davis vorbește despre cetățenia pe care o primim în Hristos și care ne face liberi de robia păcatului și moștenitori ai cerului. Adevărata slobozenie e cea în Hristos.

Apa vie

Sora Norah Walsh a vorbit din Ioan 4, 14, despre apa vie care curge din altarul Domnului și al sacrificiului. Fiecare trebuie să ajungă la acest altar de apă vie. Dar sunt unii care au ajuns aici și s'au oprit pe loc. Trebuie să mergem mai departe până în adâncul apelor vii, fără frică, fiindcă cu noi e Domnul și ne va ajuta să ducem mesajul Evangheliei Sale și altora.

Seara, musafiri au vizitat biserica fraților maghiari, unde s'a ținut un scurt dar frumos program, împodobit cu corul fraților maghiari și cu câteva poezii frumoase precum și cu două cântări frumoase în limba engleză cântate de către frații oaspeți.

Au vorbit din Ioan 20:19—23 fr. Bryan și fr. Jones, apoi fr. Bokor a mulțumit în numele bisericii fraților englezi pentru vizită și i-a rugat să ducă salutul frăției, fraților noștri din Anglia.

A doua zi

am vizitat Băile Episcopiei, iar după masă am plecat, prin Salonta, Zerind, la Arad, de unde

Surorilor, vreți un Curs Biblic?

Lucrul mai greu din vară a trecut. Suntem mai libere, ca să ne ocupăm mai de aproape de lucrul lui Dumnezeu. Este prilejul nostru și datoria noastră să-L binecuvântăm pentru grija și iubirea Lui din anul acesta. Cum putem să facem mai bine acest lucru, decât să punem la o parte ocupațiile noastre zilnice timp de o săptămână și să avem un curs biblic, să ne bucurăm, să ne rugăm, să învățăm? Să petrecem opt zile întregi în serviciul și închinăciunea lui Hristos!

Pentru acest scop, Școala de Fete oferă surorilor, absolvente cu experiență, ca învățătoare, în aceste cursuri de toamnă. Începând cu 1 Octombrie, aceste fete vor fi la dispoziția D-voastră. Îndemnăm pe surori, să se sfătuiască în privința aceasta, și să hotărească ce dată va fi mai bună pentru un astfel de curs, în biserica lor.

Cursurile recomandate pentru a fi predate sunt următoarele:

1. Viața lui Isus.
2. Călătoriile misionare ale lui Pavel.
3. Lectii din Psalmi.
4. Femeia în slujba regească.
5. Femeile Noului Testament.
6. Un curs simplu de Igienă.
7. Un curs elementar de Economie casnică.

Când surorile se vor înțelege cu privire la data mai potrivită pentru un astfel de curs în biserica lor, vor scrie o carte poștală, învitând două fete absolvente să vină la ele, și anunțând data, la:

Earl Truța
str. Berzei 29
București II.

O MARE SERBARE a bisericilor din țara Hațegului a avut loc la 23 Iulie, la care au luat parte mai multe biserici. Cuvântul Domnului a fost vestit de fr. Dr. Cornea, N. Iosivescu sora Cenușă, sora Popovici și fr. Ilie Mârza. Orfelinatul din Simeria a predat o frumoasă convorbire a orfanilor, poezii și cântări. Bisericele au dăruit cu bucurie ajutoare pentru orfelinat și pentru zidirea casei de rugăciune din Deva. Frații au avut fericirea de a se uni în rugăciune cu frații dela congresul mondial din Atlanta, din acest an. Cu toții au plecat îmbogățiți sufletește.

Martii, în 8 August, frații au plecat spre țara lor, ducând cu ei impresii plăcute din călătoria într-o țară frumoasă și ospitalieră și salutul de iubire al unui popor temător de Dumnezeu.